

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr.135/2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către Biroul Vamal Tg.Mureș, asupra contestației formulate de **dl. X**, împotriva actului constatator privind taxele vamale și alte drepuri cuvenite bugetului și a procesului-verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat din anul curent.

Contestația înregistrată la Biroul Vamal Tg.Mureș a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.176 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Potrivit art.178 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, soluționarea contestației este în competența organelor specializate din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș.

Procedura fiind îndeplinită, contestația se soluționează pe fond.

A) Față de aspectele contestate se reține că, la controlul “a posteriori” efectuat asupra certificatului EUR. 1 - document în baza căruia la importul autoturismului derulat în baza chitanței vamale s-a acordat regimul tarifar preferențial potrivit Protocolului nr.4 referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002, amendat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.2/2003- nu a fost confirmată autenticitatea acestuia de către autoritatea vamală germană.

În consecință, prin actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului încheiat de organele de specialitate ale Biroului Vamal Tg.Mureș s-a stabilit în sarcina dl. X o diferență de drepturi vamale reprezentând taxe vamale, reprezentând taxă pe valoarea adăugată).

Totodată, prin procesul verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat, organele de specialitate ale Biroului Vamal Tg.Mureș au stabilit în sarcina petentului dobânzi și penalități de întârziere.

B) În susținerea contestației înregistrată la Biroul Vamal Tg.Mureș petentul invocă următoarele:

- la import a beneficiat de regim tarifar preferențial în baza certificatului EUR 1, faptul că ulterior s-ar fi constatat o altă stare de fapt, sub nici o formă nu îi poate fi imputat, nefiind culpa sa, și nu există nici un temei pentru a suporta dobânzi și penalități;

- este inadmisibil să suporte daune pe baza unor situații incerte, întrucât pentru a exista răspundere materială este necesară, între altele, existența unei culpe, ori din documentele existente nu se poate trage concluzia existenței ei;

- autoritatea germană nu infirmă că vehiculul este originar în sensul acordului România-U.E.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele:

În fapt, la importul derulat de petent pentru care a fost eliberată chitanța vamală, s-a acordat un regim tarifar preferențial, pe baza datelor înscrise în certificatul EUR. 1 în temeiul Protocolului privind definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002, amendat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.2/2003.

Autoritatea vamală română a prezumat când a fost prezentată dovada de origine, caracterul licit și *bona fides* prin faptul că inițial autoturismul importat de aceasta a fost taxat ținându-se cont de regimul tarifar preferențial, fiind luat în considerare certificatul EUR. 1. În forma în care a fost prezentată, dovada de origine nu putea fi invalidată pe loc de către birourile vamale, în lipsa unui control efectuat de autoritățile vamale din țara exportatorului, la sediul acestuia.

Potrivit adresei Autorității Naționale a Vămirilor, înregistrată la Biroul Vamal Tg.Mureș, administrația vamală germană a comunicat faptul că în urma controlului efectuat pentru certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, s-a constatat că exportatorul menționat în caseta 1 nu a cerut și nici nu a împuternicit persoana care a semnat în rubrica 12 să solicite eliberarea unui certificat de origine. În consecință autoturismul acoperit de certificatul în cauză, nu beneficiază de regimul tarifar preferențial.

La art.32 din protocolul menționat anterior se prevede că “1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu **autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.**

3.Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător. [...]

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale”.

În temeiul art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001: **“În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare”.**

Adresa emisă de administrația vamală germană este rezultatul concret al unui demers legal reglementat de art.106 din regulamentul și art.32 din protocol.

Avându-se în vedere art.32 din protocolul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002, amendat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.2/2003 la fel de important ca a dovedi că este de origine comunitară autoturismul respectiv este și stabilirea autenticității certificatului EUR 1, respectiv a confirmării acesteia de către autoritatea vamală a țării exportatoare.

În temeiul art.32 alin.6 din protocolul invocat, faptul că răspunsul dat de autoritatea vamală germană nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentelor, este de natură a conduce la refuzul acordării preferințelor tarifare. Se reține că Biroul Vamal Tg-Mureș nu avea dreptul să retragă preferințele tarifare numai în situația în care răspunsul dat de autoritatea vamală germană conținea date suficiente atât pentru determinarea autenticității certificatului EUR 1 cât și a originii reale a autoturismului marca.

În drept, potrivit Titlului III “Libera circulație a mărfurilor” Cap. 1 “Produse industriale” din Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr.20/1993, s-a prevăzut reducerea progresivă și în final abolirea integrală a taxelor vamale de import aplicabile în România, pentru produsele industriale originare din comunitate.

La art. 105 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 se precizează: “Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se **acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor** și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu. De asemenea, art. 16 din protocolul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002, amendat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.2/2003 prevede: “Condiții generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;[...].”

În temeiul art.106 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 “Biroul vamal poate solicita autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificarea acestuia în următoarele cazuri:

a) când se constată neconcordanțe între datele înscrise în dovada de origine și celelalte documente care însoțesc declarația vamală. În acest caz regimul preferențial se acordă numai după ce se primește rezultatul verificării, care atestă conformitatea;

b) când se constată neconcordanțe formale care nu impietează asupra fondului. În aceste cazuri autoritatea vamală acordă regimul preferențial și ulterior solicita verificarea dovezii de origine;

c) **în orice alte situații** decât cele prevăzute la lit. a) și b), **în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine. În acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine.”**

Avându-se în vedere prevederile legale anterior citate se reține că pentru a beneficia de preferințele tarifare instituite de protocolul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001 aprobată prin Legea nr.151/2002,

amendat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.2/2003, este obligatorie prezentarea unui certificat doveditor al originii mărfii.

În temeiul art.106 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 și art.32 din protocol, în mod corect pentru bunul introdus în țară în baza certificatului de origine EUR 1 autoritatea vamală a solicitat autorității emitente a certificatului de origine **verificarea realității datelor din dovada de origine și a autenticității acestuia**, respectiv a originii bunului importat.

Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este reglementată de art.17 din protocolul în baza căruia a fost acordată preferința tarifară, care prevede:“1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare **pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.**

2. În acest scop, **exportatorul sau reprezentantul său autorizat completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, cât și formularul de cerere**, ale căror modele figurează în anexa nr. III. Aceste formulare se completează într-una dintre limbile în care este redactat acest protocol și conform prevederilor legale ale țării de export. Formularele completate cu caractere de mână trebuie scrise cu cerneală, cu majuscule. Descrierea produselor trebuie să fie făcută în caseta destinată acestui scop, fără a lăsa nici o linie liberă. În cazul în care caseta nu este completată în întregime, trebuie să fie trasă o linie orizontală sub ultima linie a descrierii, spațiul liber fiind barat.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.[...]”.

Faptul că exportatorul menționat în caseta 1 a certificatului EUR. 1 nu a cerut și nici nu a împuternicit persoana care a semnat în rubrica 12 să solicite eliberarea unui certificat de origine demonstrează că nu sunt reale datele din dovada de origine și că la eliberarea acestuia nu a fost respectată procedura reglementată de același protocol în baza căruia a fost solicitată preferința tarifară, ceea ce afectează autenticitatea documentului respectiv, acest aspect este de natură a conduce la refuzul acordării preferințelor de către autoritățile vamale. Nu se pune în discuție originea comunitară a autoturismului atâta timp cât documentul în baza căruia se solicită preferința tarifară nu conține date reale (nu este autentic), respectiv nu este eliberat cu respectarea normelor în domeniu.

Exceptarea importului autoturismului de la plata taxelor vamale care potrivit regulii generale, sunt în cotă de 30%, este o preferință tarifară stabilită prin Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr.20/1993. Întrucât certificatul EUR 1, în baza căruia a fost acordat regimul tarifar preferențiar a fost solicitat pe răspunderea exportatorului, acesta are obligațiile ce decurg din art.17, 28 și 32 din protocol legate de dovada de origine, stabilirea diferenței de drepturi vamale ce face obiectul actului constatator nefiind o sancțiune aplicată petentului ci este doar urmarea retragerii preferinței tarifare acordate în baza unei dovezi de origine pentru care persoana răspunzătoare nu și-a îndeplinit toate obligațiile ce îi revin. În consecință nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației susținerea petentului că este inadmisibil să

suporte daune pe baza unor situații incerte, întrucât pentru a exista răspundere materială este necesară, între altele, existența unei culpe, ori din documentele existente nu se poate trage concluzia existenței ei. Dacă importatorul consideră că a fost indus în eroare de exportator, el are posibilitatea de a acționa pentru recuperarea pagubelor de la acesta, bugetul statului urmând a nu fi privat de sumele care i se cuvin.

Cu privire la afirmația petentului că nu există nici un temei pentru a suporta dobânzi și penalități, se reține faptul că în conformitate cu prevederile art.141 coroborat cu art.144 alin.1 lit.b din Legea nr.141/1997 datoria vamală, care pentru motivele prezentate este mai mare decât cea achitată când autoritatea vamală română a prezumat caracterul licit al operațiunii vamale la care a fost solicitat regimul vamal preferențial, se naște la data înregistrării chitanței vamale, în consecință în temeiul art.13 și art.13¹ din Ordonanța Guvernului nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr.108/1996, art.13, art.14 alin.1 și art.169 din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind executarea creanțelor bugetare, respectiv art.109 și art.114 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, petentul datorează dobânzile și penalitățile de întârziere calculate pentru neplata diferenței de drepturi vamale.

În temeiul art.32 alin.(6) din protocolul ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001, aprobată prin Legea nr.151/2002, amendat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.2/2003, avându-se în vedere răspunsul dat de autoritatea vamală germană potrivit căruia exportatorul menționat în caseta 1 nu a cerut și nici nu a împuternicit persoana care a semnat în caseta 12 să solicite eliberarea unui certificat de origine, care nu confirmă autenticitatea certificatului EUR 1 și nici originea reală a autoturismului, în mod legal a fost refuzată acordarea preferințelor și a fost stabilită diferența de drepturi vamale prin actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului.

Având în vedere cele reținute mai sus, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de petent în ceea ce privește obligațiile reprezentând taxe vamale și taxă pe valoarea adăugată.

Potentul nu contestă modul de determinare a dobânzilor și penalităților de întârziere, contestația nefiind motivată în fapt și în drept.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.178 alin.(1) lit.a) și art.179 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de *dl. X.*

DIRECTOR EXECUTIV,

D.N./18.11.2005/4ex.

D.N./14.10.2005/4ex